

Loke

"Han Och Alexandra Och Jag"

Visit "[Han Och Alexandra Och Jag](#)" on MotoLyrics.com

Ditt bord Är tÄckct av aska och fyllt av tÄlmda glas
Och en och annan flaska vittnar; hÄr har vart kalas.
Det Är en utslocknad natt, en efterfest pÄ tu man
hand.

Vi delar en och annan slatt. Det blir sÄ hÄr ibland.
FÄr hÄr bor du Alexandra men hÄr bor ocksÄ den
Du lovat; han och inga andra och den mannen Är min
vÄn.

Han dÄcka fÄr en timme sen. Han orka inte Ända
hit.

Han lÄmna mig sin trogne vÄn med sin flickvÄn
och tillit.

Det borde vara lugnt. Borde inte va nÄn fara
Han fÄrtjÄnar att sova tryggt och tungt. SÄ hÄr
brukar det vara.

Men jag ser att nÄnting hÄnder, att nÄt fÄrbjudet
sker.

Det syns nÄr ciggen tÄnder och sÄrskilt nÄr du
ler.

HÄr tÄnder du din blick och dina hÄnder bÄrjar
vandra.

HÄr sover han I rummet nÄstintill.

Det bÄrjade sÄ fort han gick. Vad vill du Alexandra?
Jag frÄgar dig; vad Är det du vill?

Vill du fly med mig Alexandra?

Allt du har kan va' borta I ett andetag.

Om du flyr Alexandra.

FÄrvandlar "ni" till "du och jag".

Jag fryser dÄr jag sitter, jag Är stel av iskall svett.
Du svarar med ett fnitter vid mitt; "det hÄr Är inte
rÄtt".

Du sÄger inget, inte ett ord men dina nakna tÄr.

De smyger fram under erat bord och mina vader nÄr.
I fÄlnstret brinner mÄnen vit, likt dig trÄnger sig
pÄ.

Min mun viskar: "Kom hit, kom hit!" men samvetet
skriker gÄ.

Du fÄr inte! Sitt kvar! Sitt kvar! Sitt kvar dÄr pÄ din

stol!
Jag blundar när jag håller du drar blixtlåset på din
långder kjol.
Rummets cirklar rubbas. Jag håller dina andetag.
Tankens skärpa trubbas. Jag är tårstig, jag är
svag.
Du tvingar mig från allt förnuft ett omöjligt
dilemma.
Din doft förbränner rummets luft och kättet för
bestämma.

Så står du plötsligt naken där min hals vägrar
att skrika.
Ordet "nej" sitter fast i mina lungor.
Du är så ljuvligt vit och svart och skär. Jag faller jag
ger vika.
Månen skrattar och nu dansar våra tungor.

Och du flyr Alexandra.
Allt du har förbränner i ett andetag.
När du flyr Alexandra.
Förvandlar "ni" till "du och jag".

Vi måste åter vakna och det blir i erat klock.
Där vi ligger bleka, nakna. Och hostar efter rök.
Våra blickar flyr varandra. Det är skuld och det är
kallt.
Det är över, Alexandra. That's it! Det här var allt.
Han sover ännu stilla ännu vet han ingenting.
Luften smakar illa och tanken går i ring.

Det känns som jag vill gråta. Gråta eller spy.
Han kommer aldrig att förstå och nu håller jag
dagen gry.
Så jag griper mina kläder ute bärjar solen lysa
Men jag ber om dyligt vänder för idag så vill jag
frysa.
Idag så vill jag lida. Straffas inhumant.
Du ligger vid hans sida och känner likadant.

Jag skakar och du gråter. Han vaknar i din famn.
Vad flydde vi från när vi flydde till varann?
Jag kommer aldrig åter namn aldrig mer mitt namn.
Så bara att vi flydde från mera än vi vann!

Fran mera än vi vann...

Visit [Loke](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.